

Juhannussalkoja, omenatarhoja ja merituulta – neljä päivää ja kolme yötä Ahvenanmaalla

Kertomus Greta-Liisa (Kiepsa) Timonen. Kuvat Lasse, Kiepsa ja Aulis

Bussilasti Kaustisen eläkeläisiä kipusi varhain sunnuntaiaamuna 18.8. Dahlin bussiin, jonka nokka Vesa Hirsikankaan ohjaamana suunnattiin kohti kasitietä. Oli lähdetty valloittamaan Ahvenanmaata. Aurinko paistoi ja mieliala oli korkealla, pistettiin jopa lauluksi. Edessä oli pitkä ajo, joka illan jo vähän hämärtyessä päättyi parin lauttamatkan jälkeen Brändön saarelle, hotelli Gullviviiniin.

Hämärän vielä vallitessa kiiruhdettiin jo viiden jälkeen aamiaiselle ja taas noustiin bussiin. Pari tuntia lautalla merimaisemia ihailen ja oltiin aurinkoisessa Hummelvikissä, jossa meitä oli vastassa kerrassaan taitava ja hauska opas Inga-Britt.

Hänen ohjauksessaan kuulimme mainioita, liikuttavia, hauskoja ja asiapitoisia kertomuksia elämästä Ahvenanmaalla, sen pienillä ja suuremmilla saarilla ja luodoilla. Tutustuimme myös vähän sitkaaseen kansanluonteeseen, jossa naapuriapu ja talkootyö ovat edelleen kunniaa. Kävimme mm Myrskyluodon Maijan kirjoittajan Anni Blomqvistin ja Sally Salmisen veljen haudalla, jotka sijaittivat lähes vierekkäin.

Pääsimme pä mekin yllättämään oppaan uudella tiedolla: että Sally Salmisella oli Aili-niminen sisar, jonka poika Per-Henrik (Nordgren) eli elämänsä Kaustisella maan- ja maailmankuuluna säveltäjänä! Jokaisen kirkon pihassa on muistokivi niille saariston asukkaille, joiden viimeinen leposija on meren sylissä. Värdestä matka jatkui kohti Bomarsundin linnakkeita.

Suuruudenhulluutta on näköjään esiintynyt iänkaiken; linnaketta riitti monen kilometrin alueelle, osa jo tuhoutunutta/tuhottua, mutta mm valtavat tykkirivistöt ja rekonstruoitu torni on edelleen

nähtävissä. Ei niillä varustuksilla toki nykypäivän viholliselle taitaisi keinoa saada, eikä enää sotaakaan käydä kuten ennen; sovittuna aikana aloitetaan tappelu ja tietyllä kellonlyömällä se lopetetaan.

Kirkkomaalta jatkettiin upealle Jan Karlsgårdenin ulkomuseoalueelle. Sinne on siirretty 1800-luvun rakennuksia ja joka juhannus rinteeseen myös pystytetään korkea ja kaunis juhannussalko – kuten moneen muuhunkin kylään.

Päiväkahvit juotiin Micke Björklundin Smakbyssä,

joka on Ahvenanmaan pannukakun vankkaa riisipuuro-koulukuntaa. Toisaalla sama pannari paistetaan mannapuurosta. Mutta hilloa ja kermavaahtoa on aina - ja hyvää oli.

Matka jatkui ohi vaikuttavan Kastelholman linnan, ja valtavien omenatarhojen, joissa punaiset hedelmät kypsyivät.

Lounaalle ajettiin Solhemiin, josta meillä muutamilla osallistujilla oli muistikuvia 1970-luvun alun luokkaretkistä. Yösiija oli varattu ihan Maarianhaminan keskustassa sijaitsevasta Pommern hotellista.

Kolmas päivä alkoi Maarianhaminan kiertoajelulla. Sen jälkeen bussi nokka kääntyi kohti Eckerötä. Kävimme Postimuseossa, jossa ei postia ollut, vaan paikallisten käsityöläisten erilaisia myymälöitä.

Pyörähdimme myös Käringsundissa, joka on suosittu matkailu- ja leirintäalue. Hetkeksi hiljennyimme Eckerön kirkkoon ja lauloimme Kanteleeni.

Kaikkialla silmät kohtasivat vettä: merenlahtia, poukamia, avaa selkää... ja aurinko paistoi!

Palattuamme Marianhaminaan kukin sai kulkea miten mieli ja iltapäivällä noustiin oikein isoon laivaan, Ms Viking Graceen. Ylenpalttisen lounaan päälle joillakin riitti energiaa vielä karaokeen ja tansseihin.

Illalla saavuttiin Turkuun, jossa majoituimme hotelli Marina Palaceen.

Aamulla ajettiin vielä kierros kaupungilla ja jatkettiin Naantaliin. Saimme oppaan, joka kuljetti meitä pitkin kesän 2022 asuntomessualueita ja kuntaliitoksen myötä tulleita uusia alueita mm Luonnonmaa ja Merimasku. Tasaisen Pohjanmaan asukille niin erilaista maisemaa! Vierailimme myös Naantalissa keskiaikaisessa harmaakivikirkossa, joka on aikoinaan perustettu birgittalaisluostaria varten.

Paluumatkalla ruokailimme Kiisan-Pirtillä, joka jo interiörinä on poikkeamisen arvoinen.

Mukava oli reissu, hyvää matkaseuraa ja ennen kaikkea aivan loistava sää!